

[Rasmussen (Gylling).]

til ministeren, at vi, når forslaget kommer i udvalget, overvejer, om der ikke er rimelighed for at efterkomme det krav, som er så stærkt i forgrunden for landbruget. Forslaget betyder en skuffelse for mange, som har disponeret i tro på, at den nedsættelse vil finde sted. Dertil kommer skuffelsen med hensyn til de 2 kr., som også mange har regnet med at få som tilskud til prisen. Nu kan man se på den noget slunkne beholdning, der er tilbage i kornpuljen, at der vist ikke er megen sandsynlighed for, at de 2 kr. bliver udbetalt. Nu hørte jeg, at det ærede medlem hr. Pinstrup stillede meget stærke krav i så henseende, men det er vist omtvisteligt, om der kan gennemføres et sådant tillæg, som der har været talt om, og det løfte, der er afgivet, er heller ikke aflagt på en sådan måde, at man på nuværende tidspunkt kan stille krav derom. Dertil kommer, at prisen ikke har været så helt dårlig, når man sammenligner prisen på det afleverede korn med den, det kan købes til, men skuffelsen er til stede, navnlig med hensyn til de 20 pct.

Jeg vil gerne i udvalget, der bliver nedsat, være ministeren behjælpelig med at finde udveje til at fremskaffe det manglende korn.

Jeg vil dernæst gerne gøre opmærksom på, at den ombytning, som må finde sted for mange landmænds vedkommende, der har leveret det fulde kvantum, dels fordi de har tærsket og afleveret det altsammen, dels fordi de har mere end tilstrækkeligt brødkorn, under hensyn til den afleveringspligt, de har, må finde sted uden særlig udgift for vedkommende leverandør. Det kan ikke være rigtigt over for brødkornsdyrkerne her i landet, at de skal have en udgift derved. Vi gav dem mange løfter, dengang loven blev givet. Vi var dengang ængstelige for, at den stadige indskrænkning af brødkornsarealerne skulle fortsætte, og derfor fandt vi det rimeligt, at der blev givet dem løfte om, at de ikke alene ikke skulle blive stillet dårligere end andre, men også bedre. Derfor vil jeg meget henstille, at der ikke bliver nogen særlig udgift forbundet med at få korn tilbage for den meraflevering, de har præsteret.

Jeg kan tilsige mit partis velvilje med hensyn til i udvalget at finde frem til opfyldelse af de efter min mening berettigede krav om at få 20 pct.s fradrag.

Aksel Larsen: Vi vidste jo, at denne diskussion ville komme, hvis den højtærede landbrugsminister forelagde et forslag, der ikke gik ud på en nedsættelse af udskrivningen med mindst 20 pct. Nu hører jeg ikke til det udvalgsflertal, der dengang i sin

betænkning indføjede tallet 20 pct., som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup pukker så kraftigt på, så jeg må have en vis forudsætning for at kunne optræde som en art uvildigt vidne eller uvildig fortolker i denne sag. Lad mig derfor sige, at jeg tror ikke, at nogen betænkning eller nogen overenskomst mellem partierne, den være sig indføjet i en betænkning eller ikke, står over en lov og dens faktiske paragraffer. Der står udtrykkeligt i lovens paragraffer, at man kan nedsætte udskrivningen med indtil 20 pct. Det kan kun forstås således, at dette er maksimum, men at man meget vel kan tænke sig en lavere procentsats, og det kan ikke være tilfældet, at de bemærkninger fra betænkningen, som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup citerede, medens han omhyggeligt tav stille om, hvad der står i lovens § 1, stk. 6, står over loven og ændrer, hvad der står i selve loven. Jeg kan med andre ord ikke komme til andet resultat — enhver ved jo, at det ikke er af ubetinget kærlighed til den højtærede landbrugsminister og hans parti —, end at ministerens lovforslag er i bedste overensstemmelse med den kornlov, der blev vedtaget i foråret.

Så er der blot det spørgsmål, om man har ramt rigtigt ved at sige 15 pct. Det forekommer mig, at bemærkningerne til lovforslaget viser, at ministeren, muligvis i sin ængstelse for ikke på forhånd at imødekomme det ærede medlem hr. Hans Pinstrup tilstrækkeligt, er gået for langt.

Jeg kan ikke få andet ud af disse bemærkninger end, at man kommer til at mangle kvantumsmæssig dækning for 47 000 t korn, og så synes jeg, det er urimeligt at nedsætte udskrivningen så meget, som den højtærede landbrugsminister foreslår i dette lovforslag. Jeg tror, man i stedet for at følge det ærede medlem hr. Hans Pinstrup og hans ideer skulle gå til den modsatte side, og jeg vil forøvrigt mene, at der er grund til at overveje, om man ikke overhovedet skulle blive stående ved den udskrivning, der blev fastsat i den kornlov, vi vedtog i foråret. Hvad denne kornlov angår, er der nemlig noget, som er reelt, det er lovens forudsætninger; spørgsmålet om, hvor stor vor kornavl ville blive, hvor meget det derfor kunne være nødvendigt eller rimeligt at forlange afleveret, og spørgsmålet om, hvordan landbrugets økonomi ville blive, hvilket i høj grad afhang af høstens størrelse. Nu viste det sig jo i udvalget vedrørende kornloven i foråret, som det har vist sig så mange gange, at det sagligt set er af meget stor betydning, at der er en kommunist med i et udvalg. I udvalget stilledes der forskellige spørgsmål